

„Evo, sve činim novo“ (Otk 21,5)

Knjiga Otkrivenja, iz koje je uzeta Reč života, zatvara zbirku spisa Novog zaveta. Sam naziv znači „otkrivenje“, a namera autora jeste da pomogne u razumevanju poslednjih stvarnosti: Hristovog povratka na zemlju, konačnog poraza zla i nastanka novog neba i nove zemlje.

Reč je o tekstu koji nije lak za razumevanje. Godine su 81–96. posle Hrista. Progoni hrišćana su surovi. U hrišćanskim zajednicama vlada strah: šta će biti s nama i sa porukom koja nam je poverena? Zašto Bog ne interveniše?

U takvim okolnostima autor biva prognan od strane Rimljana na ostrvo Patmos. Upravo tamo započinje niz viđenja, uz zapovest da ih zapiše.

„Evo, sve činim novo.“

Knjiga Otkrivenja želela je da ulije nadu progonjenim zajednicama: uprkos teškoj i nasilnoj sadašnjosti, uprkos neizvesnoj budućnosti, dobro će na kraju pobediti i Bog će sve učiniti novim.

I danas, gledajući televizijske vesti ili naslovne strane novina, nailazimo na brojne tragedije i tužne vesti, na koje svi mi rizikujemo da se naviknemo. [...] Ali postoji Otac koji plače sa nama; postoji Otac koji lije suze beskrajnog sažaljenja nad svojom decom. Otac koji nas čeka da nas uteši, jer poznaje naše patnje i pripremio je za nas drugačiju budućnost. To je velika vizija hrišćanske nade, koja se širi na sve dane našeg života i želi da nas podigne.^[1]

„Evo, sve činim novo.“

Ne možemo znati kada i kako će se to dogoditi i beskorisno je pokušavati da pogodimo. Jedno je, međutim, sigurno: to će se dogoditi.

„Završne stranice Biblije pokazuju nam krajnji horizont puta vernika: Jerusalim na nebu, nebeski Jerusalim. On je pre svega zamišljen kao ogromni šator u kojem će Bog primiti sve ljude da zauvek prebiva s njima (Otk 21,3). I to je naša nada. A šta će Bog učiniti kada konačno budemo s Njim? Pokazaće nam beskrajnu nežnost, poput oca koji prima svoju decu, koja su dugo trpela i patila. ‘Evo prebivališta Božjeg među ljudima! [...] On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju i smrti više neće biti, ni

žalosti, ni jauka, ni bola, jer je prethodno prošlo [...] Evo, sve činim novo!’ (Otk 21,3–5). Bog novine!“[\[2\]](#)

„Evo, sve činim novo.“

Kako živeti Reč života ovog meseca?

„Ona nas uverava da smo na putu ka novom svetu koji se priprema i gradi već sada. Ona, dakle, nipošto nije poziv na povlačenje ili bekstvo iz sveta. Bog, naime, želi da obnovi sve: naš lični život, prijateljstva, bračnu ljubav, porodicu; želi da obnovi društveni život, svet rada, škole, kulture, slobodnog vremena, zdravstva, ekonomije i politike – jednom rečju, sve oblasti ljudske delatnosti. Ali da bi to učinio, potrebni smo Mu mi. Potrebni su Mu ljudi koji dopuštaju da Njegova Reč živi u njima, koji su Njegova živa Reč – drugi Isusi u svom okruženju.“[\[3\]](#)

Alisa, mlada hrišćanka, shvatila je da praćenje njenog poziva zahteva duboku promenu, kako bi Bogu omogućila da u potpunosti deluje u njenom životu i učini ga novim. Kao „neizmeran dar“, dobila je priliku da stekne iskustvo u Indiji. Tamo je iskusila istinsku radost i osetila se uronjenom u Božju blagodat, čak i u teškim trenucima. Svoje dane posvećuje molitvi, zajedničkom životu i volonterskom služenju. Deca iz sirotišta duboko su je dirnula: iako nisu imala ništa, pokazivala su neverovatan entuzijazam i mnogo su je naučila o životu. To nije bilo obično putovanje, već hodočašće – put ispunjen „usponima i padovima“, na kojem je morala da „isprazni ranac“, pronalazeći obogaćenje i oslobođenje.

Priredili: Augusto Parodi Rejes i tim Reči života

[\[1\]](#) Up. papa Franja, opšta audijencija, 23. avgust 2017, kateheza o hrišćanskoj nadi.

[\[2\]](#) *Isto*.

[\[3\]](#) Up. K. Lubik, *Reči života*, prir. Fabio Čardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Rim, 2017, str. 429.